

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 kwietnia 2018 – Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) / Group OOD, Kosta Iliev

(Sprawa C-478/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Definicja i uzyskanie unijnego znaku towarowego — Względne podstawy odmowy rejestracji — Sprzeciw właściciela niezarejestrowanego znaku towarowego lub innego oznaczenia używanego w obrocie handlowym — Badanie przez izbę odwoławczą — Dodatkowe lub uzupełniające dowody — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 akapit trzeci]

(2018/C 200/07)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral, P. Ivanov i D. Stoyanova- Valchanova, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Group OOD (przedstawiciele: D. Dragiev i A. Andreev, advokati), Kosta Iliev (przedstawiciel: S. Ganeva, advokat)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 13.03.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão – Portugalia) – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA / Autoridade da Concorrência

(Sprawa C-525/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Artykuł 102 akapit drugi lit. c) TFUE — Pojęcie „niekorzystnych warunków konkurencji” — Ceny dyskryminujące na rynku niższego szczebla — Organizacja zarządzania prawami pokrewnymi prawom autorskim — Oplata uiszczana przez krajowych dostawców płatnej usługi transmisji sygnału telewizyjnego i jego treści]

(2018/C 200/08)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Strona pozwana: Autoridade da Concorrência

przy udziale: GDA – Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Sentencja

Pojęcie „niekorzystnych warunków konkurencji” w rozumieniu art. 102 akapit drugi lit. c) TFUE należy interpretować w ten sposób, że w wypadku przedsiębiorstwa dominującego, które stosuje ceny dyskryminujące wobec swych partnerów handlowych na rynku niższego szczebla, pojęcie to dotyczy sytuacji, w której wskazane zachowanie przedsiębiorstwa może skutkować zakłóceniem konkurencji między jego partnerami handlowymi. Stwierdzenie takich „niekorzystnych warunków konkurencji” nie wymaga udowodnienia, że doszło do rzeczywistego i wymiernego pogorszenia sytuacji konkurencyjnej, ale powinno opierać się na analizie wszystkich istotnych okoliczności danego przypadku, które pozwalają uznać, że wskazane zachowanie wywiera wpływ na koszty, zyski lub inne istotne interesy jednego z owych partnerów lub większej ich liczby, wobec czego opisane zachowanie może wywierać wpływ na tę sytuację.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos / SEB bankas AB

(Sprawa C-532/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Ograniczenie prawa do odliczenia podatku naliczonego — Korekta odliczenia podatku naliczonego — Dostawa terenu — Błędna kwalifikacja „działalności opodatkowanej” — Wykazanie podatku na pierwotnej fakturze — Zmiana tej informacji dokonana przez dostawcę]

(2018/C 200/09)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Strona przeciwna: SEB bankas AB

Sentencja

- 1) Artykuł 184 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w tym artykule obowiązek dokonania korekty nienależnie dokonanego odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) znajduje zastosowanie także w wypadkach, w których wstępne odliczenie nie mogło zostać dokonane zgodnie z prawem, ponieważ transakcja, która doprowadziła do jego zastosowania, była zwolniona z VAT. Natomiast art. 187–189 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w tych artykułach mechanizm korekty nienależnie dokonanego odliczenia VAT nie znajduje w takich wypadkach zastosowania, w szczególności w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której wstępne odliczenie VAT było nieuzasadnione, ponieważ chodziło o transakcję dostawy terenów zwolnioną z VAT.
- 2) Artykuł 186 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że w wypadkach, w których wstępnego odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) nie można było dokonać zgodnie z prawem, do państw członkowskich należy określenie daty, w której powstaje obowiązek korekty nienależnego odliczenia VAT, i okresu, w jakim ta korekta powinna nastąpić, z poszanowaniem zasad prawa Unii, w szczególności zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań. Do sądu krajowego należy zbadać, czy w wypadku takim jak w postępowaniu głównym zasady te są przestrzegane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 9.1.2017.